

πολλῶν ἄλλων εἶναι καὶ τὸ ἐπόμενο, τὸ ὁποῖον μεταφράζομεν ἀπὸ τὴν διὰ τὸ 1838 Ἐπετηρίδα τῆς ἐν Ἀουστραλίᾳ Ὁβερτουπόλεως.

Ὁ Γυλιέλμος Β — ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν περὶ τὸ 1780, καὶ διήγαγε τὸ πρῶτον μέρος τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς τὸ στράτευμα· ἔπειτα δὲ, ὡς κλεπταποδόχος ἐξελεγχθεὶς, κατεδικάσθη νὰ μεταφερθῆ εἰς τὴν Ἀουστραλίαν, ὅπου νὰ μείνῃ διὰ βίου. Τὸ 1802 ἔφθασε μετ' ἄλλων πολλῶν συγκαταδίκων εἰς τὸ ἀποικιακὸν κατάστημα τὸ λεγόμενον Λιμὴν Φιλίππου, καὶ διωρίσθη νὰ ἐργάζεται ὡς κτίστης εἰς οἰκοδομὴν τινα τῆς κυβερνήσεως. Ὀλίγον ὁμως καιρὸν πρὶν ἐγκαταλειφθῆ τὸ εἰρημένον κατάστημα, ἐδραπέτευσε μετὰ δύο ἄλλων, καὶ τίποτε δὲν ἠκούσθη ποτὲ περὶ αὐτοῦ μέχρι τῆς νεωστὶ γενομένης νέας κατοικίσεως εἰς τὸν Φιλίππου Λιμένα. Οἱ τρεῖς δραπέται μεγάλως ὑπέφερον κατὰ πρῶτον ἀπὸ ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων, κοχλίας μόνον καὶ μύδια τρώγοντες, τὰ ὁποῖα εὑρίσκον ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ· ἐζήτουν δὲ νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀουστραλίας Σίδνεϊαν, ἀλλ' ἠγνόουν τὸν δρόμον. Τόσον ἀμαθῆς ἦτον εἰς ἐξ αὐτῶν, ὥστε μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἂν ἐπορευέτο πρὸς δυσμὰς ἤθελε φθάσειν εἰς τὴν Κίναν, διεχωρίσθη ἀπὸ τοὺς λοιποὺς δύο. Καὶ ὁ ἄλλος συνοδοιπόρος ἀφῆκε τὸν Β — μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀποφασίσας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κατάστημα. Πιθανὸν δὲ ὅτι ἀμφοτέροι οὗτοι ἐφρονεῦθησαν ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἢ ἐγάθησαν ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ὁ Β —, ἀφοῦ περιεπλανήθη ἑβδομάδας τινὰς ἐν μεγίστῃ ταλαιπωρίᾳ, ἐπεθύμησε νὰ παραδοθῆ, ἀλλὰ τὸ ἀποικιακὸν κατάστημα εἶχε διαλυθῆν· μετὰ δώδεκα δὲ περίπου μῆνας ἠνώθη τελευταῖον μὲ φιλικὸς τινας αὐτόχθονας, μεθ' ὧν καὶ φαίνεται ὅτι συνέζησεν ἕκτοτε μέχρι τῆς 12ης Ἰουλίου 1835, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς του.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, — διάστημα τριάκοντα τριῶν ἐτῶν, — ποτὲ δὲν εἶδε λευκὸν ἄνθρωπον, ἕκτος ἅπαξ πρὸ τριῶν χρόνων, ὁπότε λέγει ὅτι πλοιάριόν τι ἐμβῆκεν εἰς τὸν λιμένα· ὅτι τινὲς τῶν ναυτῶν ἐκβῆκαν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἔθαψαν ἕνα τῶν συντρόφων των· ὅτι ὑπῆγε πρὸς αὐτοὺς ἐνῶ ἀπώδουν τὸ πλοιάριον, μὲ σκοπὸν νὰ τοὺς συνοδεύσῃ· ἀλλὰ δὲν τὸν περιεργάσθησαν. Ὑποθέτει ὅτι τὸν ἐξέλαβον ὡς ἐντόπιον, ἐπειδὴ ἦτον ἐνδεδυμένον μὲ δέρματα, ἐκράτει λόγχας, κλπ., καὶ δὲν ἠμπόρει νὰ λαλήσῃ τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν.

Οἱ νέοι του σύντροφοι ἐφρόντισαν νὰ τὸν νυμφεύωσιν· ἀλλ' ἡ σύζυγος παρήτησεν αὐτὸν, καὶ ὑπῆγε μετ' ἄλλου· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὁμως ταύτην ἔχασε τὴν ζωὴν καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ἐραστής. Ὁ Β — λέγει ὅτι δὲν ἔχει τέκνα, νόμιμα ἢ ἄνομα. Ἐκτοτε ὁμως ἔδειξε νεάνιδα, ὄχι τόσον μέλαιναν ὅσον αἱ λοιπαί, τὴν ὁποίαν ὀνομάζει θυγατέρα του.

Τι ἀπαιτεῖται πρὸς εὐδαιμονίαν; — Σῶμα υγιές, καὶ πνεῦμα εὐχαριστημένον.

ΠΕΡΙ ΨΕΥΔΟΥΣ.

ΠΟΙΟΣ δὲν βδελύσσεται τὸν ψεύστην; Καὶ πόθεν προέρχεται οὗτος ὁ βδελυγμός; Ἡ αἰτία εἶναι πρόδηλος. Ὁ ψεύστης εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ διαβόλου, περὶ τοῦ ὁποίου τὸ Εὐαγγέλιον διαβεβαιώνει ὅτι ἀπαρχῆς ἦτο ψεύστης, καὶ δὲν ἔμενεν εἰς τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι δὲ οὐχὶ μόνον ψεύστης, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους. Ἀπὸ τὰς ἀναριθμήτους μυριάδας τῶν ψευδολογῶν, ὅσαι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐλέχθησαν, τὴν πρώτην εἶπεν ὁ διάβολος εἰς τὴν Εὐὰν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἐδέμ. Πόσα ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου τούτου ἔμαθον τὴν χαμερπῆ καὶ διαβολικὴν τέχνην τοῦ ψεύδου ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας παρεπονεῖτο ὅτι ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἡ ἀλήθεια εἶχε πέσειν εἰς τὰς ὁδοὺς. Δὲν ἔπεσε καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας ὁδοὺς καὶ ἀγορὰς καὶ σχολεῖα, καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας ἡμῶν προσέτι; Διδάσκουν οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των νὰ λαλῶσι πάντοτε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰ μικρὰ ὡς καὶ εἰς τὰ μεγάλα; Δὲν ἀληθεύει ὅτι γονεῖς τινὲς, πρὸ πολλοῦ διδαγμένοι αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους, διδάσκουσι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ παραδείγματος καὶ τὰ ἴδια των τέκνα νὰ ψευδολογῶσιν; Ἀλλὰ τί φρικτότερον παρὰ ν' ἀκούῃ τις ψεύδη ἀπὸ τὰ χεῖλη ἀνθρώπου, ἐπαγγελλομένου ὅτι εἶναι μαθητῆς Ἐκείνου ὅστις εἶναι ἡ Ἀλήθεια;

Λέγεται ὅτι ἐπρότεινάν ποτε εἰς τὸν βασιλέα Θεοδώριχον οἱ αὐλικοὶ του νὰ ἐξευτελίσῃ τὸ νόμισμα τῆς βασιλείας του. Ἀλλὰ γενναίως τοὺς ἀπεκρίθη, τίποτε φέρον τὴν εἰκόνα μου δὲν θέλει ποτὲ ψευσθῆν. Τὸ νόμισμα ἦτον ἐντετυπωμένον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, καὶ δὲν ἤθελε νὰ συγχωρήσῃ νὰ κυκλοφορῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἴτε μεταξὺ τῶν ἰδίων του ὑπηκόων εἴτε μεταξὺ ξένων, ψευδομένη ἐνῶ μετέβαινον ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐν ἀρχῇ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ὁ ἐνδοξος καὶ ἅγιος Θεὸς ἐνετύπωσε τὴν εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ θέλει τάχα συγχωρήσειν νὰ ψεύδεται ἀτιμωρητὴ ἡ εἰκὼν αὐτῆ; Πόσον εὐδαίμων ἤθελεν εἶσθαι ὁ κόσμος οὗτος, ἂν ἡ εἰκὼν αὐτῆ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παγκοσμίου βασιλέως, ποτὲ δὲν ἐψεύδετο!

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντοτε καλητέρα τῆς ψευδολογίας. Τὸ ψεῦδος εἰς οὐδὲν ἐπὶ τέλους χρησιμεύει. Ἄν οἱ ἄνθρωποι ἐλάλουν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐδὲν εἰμὴ τὴν ἀλήθειαν, πόσον εὐκόλως ἠμπόρουν νὰ ἐνεργῶνται ὅλαι αἱ βιωτικαὶ ὑποθέσεις; πόσον καιρὸς, ματαίως τῶρα χανόμενος εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἤθελε κερδαίνεσθαι, καὶ πόσα δεινὰ, ὁ καρπὸς καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς ψευδολογίας, ἤθελον ἀποφεύγεσθαι!

Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ κατὰρα τοῦ Θεοῦ ἔπεσον ἀμέσως ἐπὶ τοῦ πρώτου ψεύστου εἰς τὴν Ἐδέμ. Ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σαπφείρα ἐθανατώθησαν ἐν ἀκαρεῖ διὰ τὴν ψευδολογίαν των, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς βεβαιώνει ὅτι πάντες οἱ ψεύσται, καὶ ἂν δὲν τιμωρηθῶσιν εἰς τὸν κόσμον